

İsa Mesih'in yalnızca saygı duyulan, takdir edilen ve insanlara öğretilen tarihsel bir kutsal bir figür olarak görülmediği; fakat Yaşayan Mesih olarak etkin olduğu bir Kilise'de Gerçek ve Özgürlük hüküm sürer!

Yeşeya Peygamber'in yüreğine dokunduğu her inanlı elindeki bütün armağanları, "Bedenin oluşumunda ve de gelişiminde" kullanmakla yükümlüdür. Çünkü şunu unutmamalı ki, Halkına cömertçe dağıttığı bütün armağanları, İsa Mesih'in kendisinden bir parçadır.

İSA MESİH

Kutsal bir Emanet değil
Gerçek'in ta kendisidir
Ne bir Put...Ne de bir Hayal ürünü

Size yardımcı olabileceğimiz herhangi bir konu için bize şu adresten ulaşabilirsiniz (INDIANA Adresi):
P. O. Box 68309, Indianapolis, IN 46 268 USA .

www.JesusLifeTogether.com

Telif Hakkı © 2006 RealPeople@JesusLifeTogether.com
Tanrı'nın Sözü üzerine yazılan bir eser için Telif Hakkı almak tamamen mantık dışı bir durum olmasına rağmen, diğer taraftan bu yazıyı ve / veya bu yazının içeriğini alıntılama ya da yeniden oluşturmak için Yazar'ın izninin alınması yasal olarak şarttır. Fakat öte yandan metnin bütünlüğüne saygı göstererek metnin tamamını çoğaltmakta serbestsiniz. Elbette ki bu yayın hiçbir şekilde herhangi bir bedelle satılmaz.
(2. Korintliler 2:17; Matta 10:8).

RAB'İN ÇAĞRISI

Kendini hazırla, Gelin'im!

Tanrı bütün dünyanın Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un evi ve İsa Mesih'in ikinci gelişinde O'nun gelini olmasını arzu ediyor (Yuhanna 13-15, Efesliler 2-5, Esinleme 19:7). Kutsal Yazılar'a göre Mesih'e ait bir yaşamdan bahsederken bu bir iltifat ve bir düğün yemeğidir. İşte tam da bu anda Tanrı bize yaklaşıp şu sözleri söylüyor: "Kendime güvenim tam. Gerçekten benimle olup benim kim olduğumu anlamaya çalışırsan, o zaman gözün beni karşılaştırabileceğin başka bir talibi görmez. Bütün evrende benden başka senin kalbini bu denli kazanabilecek kimse olamaz – çünkü seni ben kendim için yarattım. Başka şeyler senin kafanı karıştırmış olsa da benimle olmayı kendi isteğinle seçersen hayatın anlamını ve tadını fark edeceksin. Ve muhteşem bir düğünümüz olacak."

"Kendini hazırla, Gelin'im!"

Zamanın başlangıcından beri, bu davet insanları Tanrı'yı aramaya yöneltti. Şimdi bu zamanda aynı davet bizim için de geçerli. Aslında bu davet, kuramsal bir tasarı değil; yüreğimizin derinliklerine yönelik gerçek bir çağrıdır ve bu çağrıya karşılık yüreğimizin cevabı da şu olmalıdır: "Ben O olmadan yaşayamam! O'nun sözlerinin dışına çıkmak istemiyorum. Yaşamımın O'nun planına ve isteğine uygun olmamasını kaldıramam. Ömrüm boyunca Mesih'i izlemek istiyorum. Benden istediği her şey zaten en başından beri sadece O'nundur! Yaşam Ekmeği, beni besleyen ve doyuran O'dur. İsa Mesih önderliğin, lütfun, bağışlayıcılığın ve de merhametin temsilidir. İsa Mesih olmadan yaşamımı sürdüremem. Hayatımın her yönünde O'nu görmek isterim. O'nun kudretine, lütfuna, sevgisine, merhametine ve sözlerle ifade edilemez erdemine tanık olmayı isterim. O'NUNLA OLMAYI İSTERİM! Söylediği her sözü duyabilmeliyim. Yaşamımın sonuna kadar O'ndan bir adımdan fazla uzak olmayı istemiyorum. Bencil gururum, tembelliğim ya da incinen duygularım yüzünden O'na sırtımı çeviremem. Ayartan, hemen başucumda; ama ona uyarsam kaybım çok büyük olur."

İsa Mesih bütün bu özelliklerin yagane sahibidir. Erdemini ve güzelliğini anlatmaya kelimeler yetmez. Bu bir şaka değil; bu bir masal değil; O bizim efendimiz. O, İsa Mesih. Yüreğimizi açıp, yüzümüzü O'na doğru çevirdiğimizde O'na karşı direnemeyeceğimizi anlarız. Bu direnişimiz, kendimizi O'nun duyarlı ve sevgi dolu ellerine bırakamadığımızdan kaynaklanabilir. Gerçek şu ki, O'nun güvenilirliği sonsuzdur. Ama bazen kendimizi o kadar meşgul tutup, günlük yaşamımızda o kadar bencil ve dikkatsiz oluyoruz ki; O'nun yüceliğinin farkına varamıyoruz. O'nun karakterinin ne kadar mükemmel olduğunu hatırlamıyoruz. Yaşamınızda sizi elinizde olmadan sürükleyip kiscacı altına alan şeylerden kurtarabilecek tek şey O'nunla olmaktır. Ve O yaşamınıza geldiğinde aniden, daha önce günlük yaşamınızda tatmadıklarınızı deneyimleyerek şaşkına dönersiniz. İşte bu İsa Mesih'tir! İşte, şu an sizi kendisiyle beraber yürümeye davet ediyor. Bütün lütfu, esenliği ve sonsuz merhametiyle sizi şaşkına çevirecek.

Gülümsemesini, gözlerindeki ışığı ve rüzgârın saçlarının arasından esip geçtiğini göreceksiniz. Sizi şu an bulduğunuzdan farklı,

bambaşka bir âleme götürecektir olan şeyleri, görecektir, duyacak ve tecrübe edeceksiniz ve en sonunda da zaman kavramının ortadan kalktığını fark edeceksiniz (Esinleme 1:12-18). O'nun gücüne ve önderliğine tanık olacaksınız; O'nunla günahı nasıl yenebileceğinizi ve yaşamınızın nasıl olması gerektiğini göreceksiniz. Derin gülümsemesinin ve yüreklendiren kucaklamasının sıcaklığını tadacaksınız.

Gelin ve O'nu izleyin. İsa Mesih size önderlik edip güç verecek. Size sarsılmaz bir karakter ve yaşam kalitesi sağlayacak ve böylece O'nun olduğu her yerde kendinizi güvende hissedeceksiniz. Yüreğinizi ve yaşamınızı anında etkileyecek olan lütfunu ve esenliğini sizinle paylaşacak. O'na gelir ve benliğinizin istekleriyle dolu olan eski yaşantınızı arkanızda bırakırsanız; O da sizi arındırır ve Kutsal Ruh ile doldurur. Böylece içinizdeki cevherler de teker teker ortaya çıkmaya başlarlar. Sizi bir kraliçe, ya da bir kral ilan eder.

İsa Mesih izleyenlerinden bir halk yaratıyor ve inanın, bu sadece kuramsal ya da mantık dizilerine kurulu bir olgu değil. "Beni takip edin yoksa cehennemde gidersiniz." Evet, bu doğru; ama bunun İsa'nın ilk gelişiyi hiç bir ilgisi yok. Sizce öğrencilerinin İsa Mesih'i izlemesinin sebebi, onlara parmağını sallayıp o kadar yol boyunca peşinden gelmezlerse cehenneme gideceklerini söylemesi miydi? Kutsal Kitap'ta böyle bir sözü hatırlıyor musunuz? Bütün gece boyunca Baba'ya dua ederken söylediği şey bu muydu? Tanrı'ya "Baba, bana söyleyeceklerimi bildir" diye dua ettikten sonra elçilerine "Sizler, benimle gelin; yoksa cehennemde gideceksiniz" diye mi konuştu? Hayır. Elçileri O'nunla beraber gitmeyi seçtiler çünkü O'nda kendilerini hayrete düşüren şeyler olduğu fark ettiler. Onun erdemine, lütfuna ve sabrına canlı tanıklar oldular. Onun önderliğine ve sarsılmaz iyi karakterine şahit oldular. Yaşamın yumruklarına ve darbelerine rağmen dimdik ayakta dururken, amansızca karşısında olanların yüzüne gözlerindeki cesaretle gülümseyebildiğini gördüler. Ve O'nun gibi olmak istediler, O'nun yanından ayrılmadılar; çünkü O'nun yanından başka bir yerde olmayı hiç istemediler. (Matta 4:19-22, Yuhanna 6:68, Elç. İşleri 5:20, Elç. İşleri 3:19-20)

O ne onları, ne de bizi asla tehdit etmedi. Şimdi de bizi, O'nun kim olduğunu anlayabilmemiz ve de üstün ve şaşırtıcı özellikleriyle ve karakteriyle karşılaşabilmemiz için yanına davet ediyor. Böylece biz de O'nunla olmayı isteriz, hem bu yaşamda hem de sonrakinde. Ve pek yakında, İsa Mesih Gelin'i almak için geri gelecek. Ve Tanrı'nın isteği bizim o gelin olmamızdır. Tanrı'nın Evi olmamızdır. Eğer Eski Anlaşma'ya bakarsanız, Tanrı'nın her zaman bir Ev istediğini görürsünüz. Sadece kurtardığı insanların yaşayacağı bir yerden söz etmiyoruz; kendi yarattığı gezegende, kendi yarattığı kişilerde yaşamak istediğini belirtiyoruz. İsa Mesih, Luka 17.bölümde Rab'bin Egemenliği'nin, fiziksel olarak herhangi bir YER de değil; bu dünyaya ait olan bedensel arzularından, heveslerinden ve hırslarından kendilerini arındırmış insanların temiz yüreklerinde olduğunu söyler. Ve bizler, Yuhanna 8. bölümde İsa Mesih'in de dediği gibi, "yüreklerinde O'na yer açan" insanlardan olmalıyız. İşte Kaya'nın anlamı budur; Rab'bin Yaşayan Bedeni ve Kilisesi. İsa Mesih sadece günahları affetmek ya da öğretisini insanlara anlatmak için gelmedi; O'nun yaşadıklarını O'nunla tecrübe edebilelim diye ve böylece öldüğümüzde cennette Baba ile birlikte olalım diye geldi. Kutsal Kitap'ın da dediği gibi, Mesih dünyaya "sarsılmaz bir hayatın gücünü" tadalım diye geldi ve aynen O'nun gibi Baba ve kardeşlerimiz ile yaşam ve sevgi ile dolu bir yüreğe sahip olmamızı sağladı.

"Kurtarılmış" olmak, asıl hikâyenin sonu olmaktan çok uzak. İsa Mesih'in hayatımıza girmesiyle gerçekleşen yeniden doğuşumuz, Baba'nın yazdığı büyük hikâyenin SADECE bizim için başlangıcı sayılabilir (Koloseliler 1:26-29, Galatyalılar 4:19, Yuhanna 7:38). Rab'bin dileği, Mesih'in bizde şekil bulmasıyla, hepimizin (O'nun Halkı, Gelin, Evi ve Kilisesi olarak) Nasıralı İsa'nın bugün dünya üzerinde egemen olan zaferinin bir göstergesi olmasıdır. Tanrı, bizim sadece kişisel olarak İsa'nın izleyicileri olmamızı değil; HEP BERABER bir bütün olarak da İsa Mesih'in temsilcisi olmamızı ister.

Yaşamımızda bu bahsettiğimiz "bulunmaz değerleri" tecrübe edebilmemiz, doğal olarak, bizim yaşamımızı nasıl geçirdiğimizle doğrudan bağlantılıdır. Ve bu yüzden İsa Mesih'i kendi bedenimizde yaşatmamızın ne demek olduğunu ve nasıl onun

topluluğu olabileceğimizi düşünmemiz gerekiyor (Efesliler 3:10, Matta 16:18).

Bizim Rab'bin Kilisesi olabilmemizin ve O'nun yaşamını tadabilmemizin tek yolu, birbirimizi sevmekten ve yaşantımızla sevgimizi paylaşıp büyütmekten geçer. Birbirimizi günahtan uzak tutarak, karşılık beklemeden daha çok sevmeye çalışarak ve kendimizin ihtiyaçlarından çok kardeşlerimizinkini düşünerek İsa Mesih'i daha iyi anlayabiliriz. Bunlar bize O'nun öğrettiği ve anlattığı şeyler. İsa Mesih böyle yaşadı ve bizi de böyle bir yaşam sürmemiz için çağırıyor. Gelin, ancak bu şekilde damadı için "hazırlanmış" olur. Eğer bizi birbirimizden uzaklaştıran bencilliğimizi ve gururumuzu bir kenara koyabilirsek ve birbirimize yüreğimizi rahatça açabilirsek; Tanrı, Ruh'unu, merhametini ve sevgisini bizim üstümüze serper ve böylece damadımız İsa Mesih yeniden geldiğinde Gelin'i, O'nun için HAZIR olur.

İşte bu bir kilisedir ve bizler İnanlılar olarak her gün böyle yaşayarak, Tanrı'nın – sadece evine değil, ama – yaşadığı her yerde kendini açıklayan bu kilisesine katılmış oluruz. Yani bu şekilde evimiz, işyerimiz, sokağımız – kısacası yaşadığımız her yer – Kilisemiz olur. Yüreklerimizin ve evlerimizin sınırları ortadan kalkar. Bizler bencilliği, gururu, tembelliği, inançsızlığı bir kenara atıp İsa Mesih'in bizi sevdiği gibi biz de başkalarını sevmeliyiz. Herkes böyle yaptığı zaman İsa Mesih, en küçükten en büyüğe Kilisesi'ndeki herkese – yani güzel Gelin'ine – şifalı yağlarını ve iyileştirici merhemlerini teker teker sürer. Sonuçta İsa Mesih bize zaten yaşam armağanını verdi ve şimdi de bizim yaşamımız boyunca üzerimize düşen görev, sadece O'nun adına ezgiler ve güzel sözler söylemek değil; dünyada O'nun işlerini yapabilmektir.

İSA MESİH: *Yapan ve Yaratan*

İyi Malzemelerle İnşaa Etmek

Kilise ve İnanlı Nedir?

Kutsal Kitap'ta yazana göre Tanrı'nın Evi insan eliyle yapılmış yerler değildir. Efesliler'e yazılan mektubun ikinci bölümü ve Kutsal Kitap'ta yer alan daha birçok bölüm, bizim kendi bedenimizle Tanrı'nın Evi olduğumuzu söyler. Herhangi bir ibadethaneyi uzaktan tanımak çok kolaydır, ama eğer gerçek Kilise insanların bedeninden yapılmışsa, sizce bu neye benzer? Gerçek bir Kilise ile sahtesini birbirinden nasıl ayırt edebiliriz?

Eski Anlaşma'da bahsedilen tapınağa katılabilenizin ilk şartı anne ve babanızın İbrani olmasıydı. Eğer ebebeynleriniz o tapınağa üyeyse ve siz Tanrı'ya inanıp tapınağa düzenli olarak – hiç aksatmadan – geliyor ve tapınağa ondalığınızı veriyorsanız o zaman siz de o tapınağın üyesi olabiliydiniz. Yeni Antlaşma'da İsa bunun doğru olmadığını bildirdi. Bize öncelikle yüreğimizi Tanrı'ya adamamız gerektiğini hatırlattı. Tanrı'nın kendi Gerçek Kilisesi'ni kuracağını bildiren peygamberliklerde (Yeremya 31, İbraniler 8-10) bütün üyelerin “Yaşayan Tanrı'yı tanıyacakları” da bildirilmiştir. Gerçek Kilise ANCAK bu şekilde anlaşılabilir. Bunun dışında başka bir yaşam formu – her ne kadar iyiniyetli, iyiliksever ve dindar olsa da (Kurtuluş'a erişmiş kişiler için de bu geçerli) – İsa Mesih'in Kilisesi'ne çok uzaktır. Bu şekilde toplanmalar, sadece yerel sosyal bir aktivite olur; insanlar belirli tarihlerde bir araya gelse de Tanrı ile birlikte yaşamazlar (1.Korintliler 12).

İsa Mesih'in sevgiyle baktığı, yaşayan taşlardan oluşan gerçek bir Kilise, iyi malzemelerden inşa edilmelidir. Çürük malzemelerle

yapılmış bir bina elbet bir gün çöker. Çatıyı ayakta tutan kirişler güçlü değillerse çatı yıkılır. Tuğlalar kalitesiz ise üzerlerindeki yükü taşıyamaz ve yerle bir olurlar. Aynı şekilde Tanrı'nın Evi'ni çürük malzemelerden kurmaya kalkarsak, büyük bir yanlış yaparız. Bir insan gerçekten Tanrı'yı iyice tanımıyorsa, İsa Mesih'in Kilisesi'nin bir üyesi olamaz; çünkü Tanrı'nın Evi'nde kötü taşların olmaması gerekir (1.Korintliler 3-5).

Peki, sizce kilise veya üyeleri mükemmel midir? Bu tabii ki mümkün değil (1. Yuhanna 1.bölüm) Ama Tanrı'nın Sözü'ne göre yaşamda en gerekli olan şeyler, insanların karanlık ve yalandan ziyade "Gerçek" ve Işık"ı sevmesidir. Unutmayalım ki, her şeyi bilen, Affeden, Yüce Tanrı'mızdır (Matta 16:16-18, Yuhanna 3:19-21, 1. Yuhanna 1-3, Hezekiel 11:19, Hezekiel 36:26, Yerehya 31:34). İsa Mesih de kendi Kilisesini böyle bir kayanın üzerine, çürük malzemeler yerine iyi ve doğru malzemelerle kurdu. Başka türlü, güçsüz kirişsiz ve kalitesiz tuğlalı bir eve benzer ve yıkılmaya mahkûmdur.

Yeniden söylemekte yarar var; bu herkesin mükemmel olduğu anlamına gelmez. Ama her insan sevmeyi ister ve hepimiz birbirimize birbirimizi sevebilmek için ve İsa Mesih'in yolunu izlemek için yardım etmeliyiz. İsa Mesih'e göre YALNIZCA "ışığı seven" insanlar, Tanrı'nın Evi'ni oluşturmak için uygun iyi malzemeler olabilirler. Öte yandan yardım etmeyi sevmeyen insanlar çürük bir tahtaya benzerler. Bu inşaat için uygun değildir. Böyle bir insana yardım etmeye kalktığınızda da ondan şunları duyarsınız: "Benden size ne, kendi işinize bakın." İşte bu tarz davranan bir kişi tam anlamıyla çürümüş bir tahtadır ve Tanrı'nın Evi'nde yer almaya layık değildir ve bu çürük tahta insanlığın içinden alınıp yok edilecektir (Elç. İş. 3:23, Matta 18, 1. Korintliler 5). Gerçek bir Kilise'de böyle davranan birisi hoş karşılanmaz. Ne kadar paraları olduğu ya da Kutsal Kitap'ı ne kadar iyi bildiği önemli değil. Hatta bir "önder" bile, eğer ki İsa Mesih'in öğretisinin dışında hareket ederse, Ruh'ta inşa edilen İsa Mesih'in Gerçek Kilisesi'ne dâhil olamaz. Sevgiye, yakarışa, erdeme, yardım severliğe ve sabıra karşı direnen bir kişiyi Tanrı'nın ulusundan saymak; İsa Mesih'in emirlerini göz ardı etmek ve O'na meydan okumak anlamına gelir.

Kurtuluş'a erişen her kişi Kutsal Ruh'u alacaktır. (Romalılar 8:9, Galatyalılar 3, Efesliler 1). Kutsal Ruh'un bir kişide olduğunu da ancak o kişinin Tanrı'nın Sözü'ne sadık olma gayretinden anlayabiliriz. İsa Mesih'in adıyla kurtulanlar, artık Işıktadırlar ve Gerçek'i sevmeye başlarlar (2.Selanikliler 2:10) ve tıpkı yeni doğmuş bebekler gibi yaşamlarında Tanrı'nın Sözü'nün etkin olmasını içtenlikle özlerler (1. Petrus 2:2). Kutsal Ruh'a sahip olan kişi Işığı Ve Gerçeği sever ve davranışlarını değiştirmeye başlar. O zamana kadar eşlerine, iş arkadaşlarına, çocuklarına, komşularına ve etraflarındaki diğer insanlara karşı kötü davranışlarından, ayrıca bütün günahlarından ve kötü alışkanlıklarından pişmanlık duyup kendilerini değiştirirler; yani olgunlaşırlar. Kutsal Ruh hediyesi de bu büyük mirasın garantisi anlamına gelir. İsa Mesih Yuhanna üçüncü bölüm on dokuzuncu ayette "Yargı budur.." diyor; dünyada masum ile suçluyu birbirinden ayıran da işte tam olarak da bu cümledir. Herkes mülemmel değildir, ama Tanrı tarafından günahları bağışlananlar hep "Işığı sevenler" olmuşlardır. Artık Kutsal Ruh da onlarla beraberdir. Taştan yürekleri, etten bir yüreğe dönüşür. İçten içe Tanrı onlara buyruklarına uyması gerektiğini hatırlatır ve böylece İsa'nın söylediklerini dikkate almaya başlarlar. Artık Kuzuları, çobanlarının sesini bilirler; çünkü onlarda da İsa Mesih'in Ruh'u vardır. Bir kuzu "Ben İsa Mesih'i izlemek istiyorum, ben O'nun yanında huzurluyum" derken, öte yandan bir keçi "Beni rahat bırakın, ben de mucizeler yapabilir, fakirlere para verebilirim! Sonuçta ben hepinizden daha iyiyim ve siz ne dersiniz deyin katiyyen umurumda değil."

Yeni Anlaşma'nın izleyicisi olan bir İnanlı, Gerçeği (2. Selanikliler 2:10) ve Işığı (Yuhanna 3:19-20) sever ve böylece Tanrısal bir özyapıdaki doğaya ortaktır (2. Petrus 1:4, Romalılar 6:1-14). Bu Kutsal Ruh'un bizde yaşadığının bir kanıtıdır. Ama devamlı "Ya Rab, Ya Rab" diyen herkese de inanmamalıyız. Yalnızca kendi benliğini yenip yaşamını İsa Mesih'e adanmış kişiler, yani dolayısıyla Kâinatın Yaraticısı'nın yüreğine dokunduğu insanlar O'nun Kilisesi'ne aittir (Romalılar. 8:9-11, Luka 9:57-62, Yuhanna 1:12-13, 3:16-21, 1. Yuhanna 3:8-10, 5:18-20). O Gerçek Kilise'yi oluşturabilmenin şartı da bilgi, bağlılık ya da yetiştirilme tarzı ile alakalı değildir. Bu sadece kişinin, Oğul'un kanıyla gerçekleşen vaat sayesinde Tanrı ile

oluşan kişisel özel bağ ile ilgilidir (Yuhanna 3:5-8, Yuhanna 12:24, Romalılar 6:1-14, Galatyalılar 6:14-17).

Kutsal Kitap'a göre yaşadığımızda ve gerçek bir Kilise mensubu olduğumuzda devamlı Tanrı'yla bağlantıda olduğumuz doğaüstü bir yaşam sahibi olmamız pekâlâ mümkün. Tabii ki Kurtuluşa erişen bazı kişiler gerçekte kilise olmayan ama kilise olduklarını iddia eden bazı oluşumların parçaları oluyorlar, ama bu bambaşka bir konu. Kısacası anlatmak istediğimiz şey, her an Tanrı ile yaşamazsak, o zaman O'nun Egemenliği geldiğinde O'nun tahtına bile yaklaşamayacağız. Rab'bin adıyla hizmet ederek, O'nu tanımaya çalışarak, O'na hep şükrederek ve O'nu ezgilerle anarak Oğul'un benzerliğine dönüşebiliriz. Ya Tanrı ile günlük hayatımızı açıkça paylaşırız ya da Kilisesi'ne ve sonsuz yaşama kavuşanların arasına katılamayız.

Aynı zamanda doğrusunu bilip de yapmayanlardan da olmamalıyız. Sonuçta kilise, doğru şeyler söyleyen ama içlerinde İsa Mesih'in Ruh'unu taşımayan sahte inanlılar ile dolu bir yere dönüşmemelidir. İsa Mesih kendi Gerçek Kilisesi'ni oluşturken çürük malzemeler kullanmaz. Çünkü O'nun Zaferli Evi, O'nun egemenliğine yakışır bir ev olmalıdır, bu yüzden Tanrı insan eliyle yapılması imkânsız evi oluştururken en iyi kalitede malzemeyi kullanır. İsa Mesih, Gerçek Kilisesi'nin inşasında cansız taşlar, tuğlalar ve demirler yerine gerçek İnanlılar'a yer verir. Bizler de tüm sevgimizi O'na yöneltirsek, yumuşak kalplere sahip olursak, öğretilerini izlersek, yaşamımızda değiştirmemiz gerekenleri değiştirmeye istekli olursak, zor zamanlarımızda bakışlarımızı O'na doğru çevirip O'ndan ve kardeşlerimizden yardım istersek İsa Mesih'in o Güzel Evi'nin bir parçası ve O'nun Gelini olabiliriz. Tanrı'nın Egemenliği'nin Müjdesi budur.

Rab'bin Planına Uygun Bir Biçimde İnşa Etmek *Birlik İçinde Bir Gündelik Yaşam*

Artık Tanrı'nın Evi'ne yaraşır malzemelerin neler olduğunu biliyoruz. Ama yine de, bütün iyi ve uygun taşları, tahtaları ve İsa

Mesih'in Kendi Evi için seçtiği bütün malzemeleri bir araya getirip yığdığımızda, bir ev elde etmiş olmayız. Rab'bin Evi'ni yalnızca doğru malzemeler (gerçek İnanlılar) kullanarak inşa edemeyiz. Sonuçta ne kadar kaliteli olursa olsun, bir yığın halindeki iyi malzeme sizi hiçbir zaman bir fırtınadan korumaz.

İsa Mesih için iyi bir Ev oluşturabilmek için O'nun planına uygun bir şekilde inşa etmek gerekir. Rab'bin Evi, O'nun insanlarından, halkından oluşur ve Tanrı hepimizin yaşamlarını bir şekilde birbiriyle bağlayarak kendi planını yaşama geçirir. Kutsal Kitap'ta İsa Mesih'ten Usta Mimar diye de bahsedilir. Bizler de bu yüzden O'nun planına çok dikkatli bir biçimde uymalıyız.

Tanrı dünyaya bir sürü harika insan göndermiştir. Bu geçtiğimiz 2000 yıl boyunca bu insanlar da yaşamlarını iyiye doğru değiştirmeye çalışarak, O'na itaat etmeye çalışmışlar; ama genelde kendileri hayal kırıklığına uğramışlardır. Rab'be hizmet edebilmek için gereken ve aslında kendilerinde var olan yeterli gücü yüreklerinde bulamamışlar ve sayısız kez başarısız olmuşlardır. Bütün bu başarısızlıkların sebebi yanlış yollar inşa etmemizdir. Tanrı'nın bize bildirdiği plan çerçevesinde, doğru yollar inşa ederek O'na hizmet edebiliriz. Şunu unutmamamız lazım ki; bir şeyler yapmaya kalkıştığımızda, bunu yanlış yollardan yaparsak, başarıya ulaşma şansımız – biz ne kadar samimi ve iyi niyetli olursak olalım – neredeyse ortadan kalkar.

İsa Mesih'in Evi O'nun Kendi tasarısıdır, bizim değil. Bu tasarıya göre bizler, kendi günahlarımızı birbirimize itiraf ederek iyileşebiliriz. Birbirimizin sorumluluğunu alarak ve yükünü üstlenerek Mesih'in emirlerini yerine getirebiliriz. Böylece hep birlikte O ve Baba ile bir olabiliriz. Tanrı, bizim sadece Pazar günleri bir törene ya da konuşmaya katılmak için bir araya gelen kişiler olmamızı istemiyor; aksine bizlerin her gün günlük yaşamı her düzlemde paylaşıp kendini yenileyip büyüten kocaman bir aile olmamızı istiyor.

İsa Mesih, dünyanın her yerinde dil ya da kültür farkı gözetmeksizin aynı tasarıyı hayata geçiriyor. Tanrı bütün insanların, bir aile olarak yaşamlarını birlik içinde geçirmelerini ve de birbirini sevip

birbirine hizmet etmeye kendilerini adamalarını ister. İsa Mesih'in Kilisesi böylesine güçlü ve büyük bir Aile olmalıdır. Beraberce yiyip içmeli, her gün bir sürü şekilde birbirilerine hizmet etmekte yarışmalıdırlar. Her geçen gün daha çok İsa Mesih'e benzeyebilmek için birbirlerine Kutsal Kitap'tan ayetler paylaşmalılar. Birisi bir günah işlediğinde, günahı işleyen kardeşleriyle birebir konuşmalılar. Bunun için Pazar günü yapılacak paylaşımı beklememeliler. Tanrı'nın istediği şey (Efesliler 3:10, 1.Petrus 2) bizlerin Tanrı'nın halkı ve elçileri olarak O'nun yollarında yürüyüp, Egemenliği'ni dünyaya anlatmamızdır.

Hepimiz İsa Mesih'in elçileri olmak için çağırıldık. Tanrı'nın Sözü'nü duyurup birbirimize yardımcı olmak en önemli amacımız. Bu demek oluyor ki, eğer komşumuz bencil ve öfkeli ise, içiyor ve İsa Mesih'in kalbini kıracak işler yapıyorsa; biz de sorumlu davranıp onu iyiliğe yönlendirmeliyiz. Bunu sadece Pazar günleri değil, her gün yapmalıyız. İsa Mesih'in Yaşayan Taşlardan oluşan Gerçek Kilisesi her an vardır; Gerçek Kilise haftada sadece bir gün ve o günde bazı saatler içinde ziyaret edilecek bir yer değildir.

Bütün her şeyin birbirine nasıl bağlandığını görebiliyor musunuz? Sadece günlük hayatınızda karşılaştığımız bir insanın Işık ve Gerçeği sevip sevmediğini ve Tanrı'nın Çocuğu olup olmadığını asla bilemezsiniz. Haftada birkaç kere görüşseniz dahi bir kişinin Kurtuluş'a ulaşanlardan olup olmadığını anlayamazsınız. Tanrı'nın planı, dünyalı bedenlerimiz için bir hazinedir ve bu, inanlıların kalesidir. Bu yüzden birbirimizi yanlış yaptığımız her konuda güzelce uyarmalıyız. Eğer birlik içinde O'na yaraşır bir biçimde yaşayabilirsek, Tanrı'nın Çocukları olarak her geçen gün daha da olgunlaşırız.

Bir topluluk halinde yaşamının başka bir iyi tarafı da Işığ'ı sevmeyenlerin sahtekâr olduğunu anlayabilmektir. Bir arada yaşamamız; yaşamını düzeltmeyi, İsa Mesih'in sözlerini ve de öfkeli ve kibirli olmaktan vazgeçmeyi reddedenlerin sahte inanlı olduklarını fark etmemize yarar. Böylece bu insanların yaşamlarını İsa Mesih'e adamamış olduklarını ve bu yüzden Kutsal Ruh'tan ve Işık'tan yoksun kaldıklarını anlarız (Yuhanna 3, 1.Yuhanna 1, 3).

İşte bu şekilde – bencil ve tembel yaşamımızı değiştirerek, birbirimizi sevmeyi öğrenerek ve Tanrı'nın Sözü ile birbirimize yardım etme sorumluluğunu üzerimize alarak – inşa ettiğimiz bir Ev, İsa Mesih'in de istediği tarzda bir Ev olur; iyi tasarlanmış ve İsa Mesih ile bizlerin rahatça yaşayabileceği ve yuvamız olabilecek bir Ev.

Ve O'nun Sözü'nü yaşamımızda uygularsak, bir gün fırtınalar koptuğunda bizim evimiz ayakta kalır. O ev, adeta bir kayanın üzerine kurulmuş gibi sağlamdır, çünkü temelleri O'nun sözlerini yaşamımızda uygulamamıza dayanır. Eğer O'nun sözleri üzerine SADECE ilahiler söyleyip dua etseydik ve yaşamımızı değiştirmeye çalışmasaydık; fırtınalarda o ev ne kadar güzel gözüktürse gözüksün yerle bir olurdu. Matta 7. bölümde İsa Mesih bunu anlatıyor. Bu yüzden O'nun sözünü iyice anladığımızı, O'nun Tasarısı'na uygun hareket ettiğimizi ve O'nun doğrularına sadık kaldığımızı emin olalım ki fırtınalar bize zarar vermesin.

Küçük bir kuş ya da bir tavşan bir fırtına yaklaştığında bir kayanın altına nasıl saklanıyorsa, biz de İsa Mesih'in koruyucu kanatlarının altına öylece saklanırsınız. Fırtınalarda ağaçlar yerlerinden sökülüp her şey yerle bir olurken eğer yaşamımız ile İsa Mesih'in yollarını inşa edersek O'nun kanatlarının altında korunuruz. Şiddetli fırtınadan sonra güneş yeniden ışıır, kuşlar yeniden ötmeye koyulur ve yaşam yenilenir ve tazelenir. İşte sadece bu ev bizi bu güzelliklere taşıyabilir. Fırtınalar gelip her şeyi tahrip ettiğinde bizler o iyi tasarlanmış iyi malzemeden oluşturulmuş Ev'in içinde güvende oluruz. Tanrı, Nuh'a gemisini inşa ederken kullanacağı malzemeleri nasıl açıkça belirttiyse, İsa Mesih de kendi Evi'ni inşa ederken kullanacağı malzemeler konusunda çok hassas davranır. Yeni Anlaşma'da Rab'in istediği, kendilerini sırf zorunda oldukları için bir araya gelmeye zorlamış bir grup ilgisiz insanın karşısında kutsal bir adamın konuşma yapması değildir. Tanrı, en küçükten en büyüğüne herkesin Işık'ı sevdiği ve yüzlerce anne ve kardeşten oluşan bir topluluğun birlikte yaşadıkları her gün derin ve içten bir ilişki içinde olmasını ister.

Bu İsa Mesih'in Egemenliği'nin müjdesidir. Baba, bizden bu evi O'nun yollarıyla inşa etmemizi istiyor. Dünya'nın birçok yerinde

insanlar sadece bina anlamıyla kullandıkları kiliselerinde toplanıp ordaki törenlerinden sonra kendilerine ait, bencil keyifleriyle dolu yaşamlarına geri dönüyorlar. Bununla birlikte bu tarz topluluklara katılan bazı insanlar yaşamlarında günah işlememeye çalışsalar bile, hep birlikte bir Aile olamadıkları için bir Ev oluşturmaktan uzak olurlar.

Eğer bütün taşlar birbirilerine sevginin gücüyle sıkı sıkıya bağlılarsa ve Tanrı'nın tasarısına göre inşa edilmişlerse, işte o zaman Tanrı orayı Ev'i olarak görebilir. Siz kendi başınıza iyi yaşayan bir taş olup kutsal bir şekilde yaşamaya çalışsanız bile yine de tek başınıza olacaksınız. Ve tek başınıza İsa Mesih için bir ev olamazsınız. O, bir alana yayılmış birbirinden ayrık duran iyi taşlar istemiyor. Bu yüzden kendimizi diğer taşlarla birlikte tutmalıyız. Günlük yaşamımızda da diğer taşlarla birlikte olmaya çalışmalıyız. Beraber çalışmalı ve bir Aile olmayı başarmalıyız. Günlük yaşamımızın önemsiz sayılabilecek detayları sayesinde hep birlikte iman edip, ummaya ve sevmeye başlarız. Bu gündelik işlerle birbirimizi Tanrı'nın Sözü ile yıkayıp aklama şansımız doğar. Bu bahsedilenler, bizlere dayatılan bir din ile mecbur bırakıldığımız katılıma dayalı dinsel törenlerden, tek başına ilahiler söyleyip kutsal bir adamın konuşmasını dinliyor gibi gözükmekten çok daha iyi değil mi? İsa Mesih hepimizi öncelikle bir Aile haline getirmek istiyor.

Eğer Benim İsteğime boyun eğerseniz yüzlerce anneniz, babanız ve kardeşiniz olacak, dedi İsa. Yüzlerce komşu değil, yüzlerce yakın aile mensubu. Bu Tanrı'nın isteği ve İsa Mesih'in öğretisidir – O, evini iyi malzemelerle kurmak istiyor.

Güçlü Olmayı Başarmak

Değişmeye Cesaret Etmek

İmanlarının onuncu yıllarında insanlar genelde din adamlarının kontrol ettiği katılım şartlı ve temelli bir din yaşamaya başlarlar ve ilk iman ettikleri yıllara göre daha güçsüzdür. On yaşındaki çocuğunuzun bir yaşında olduğundan daha güçlü ya da akıllı olmadığını düşünün, bu gerçekten çok acı değil mi?

Göklerdeki Babamız, bizim şu zamana kadar güçlü, erdemli ve Kutsal Ruh ile dolu olup başlangıç aşamasını çok aşmış olmamız gerekirken; hala imanımızın ilkyıllarındaki kadar güçlü olamamamız karşısında neler hissediyor dersiniz? Bu gerçek dünyanın her yerinde kendini tekrarlıyor ve Tanrı'nın kalbini kırıyor. Bunu, Tanrı'ya daha fazla ezgiler söyleyip, vaazlar okuyarak ya da dinleyerek değil; ancak O'nun Evi'ni O'nun yoluyla inşa ederek telafi edebiliriz.

Tanrı kendi Evi'nin inşasını, günahların kefaretinin ödeneceği ve günahı yenilgiye uğratacağı bir şekilde tasarladı. Böylece insanlar arasındaki ilişkilerin sağlıklı bir şekilde kurulmasını ve günah ile güçsüzlüklerin sona ermesini amaçladı. Açıkça görülüyor ki, Tanrı insanların iyi bir şekilde yaşamasını istiyor. Biz de burada size daha iyisini nasıl yapabileceğimizi anlatmak istiyoruz. Mesih'in bedeni sayesinde gerçekleşen armağanlar olarak bizler, Tanrı'nın Evi'nde bir araya gelip O'nun Zaferi ile dolmalıyız. Bizler Tanrı'nın yardımı ve isteği ile güçlü olarak, yaşamımızda günahın gücünü kırabilir, güçsüzlüklerimizin esiri olmaktan kurtulabiliriz. Tanrı'nın tasarısı, ilişkileri geliştirip iyileştirmek üzerine kuruludur; problem yaratmak üzerine değil. Şu zamana kadar dünyadaki dinler Tanrı'nın adını kullanarak hep yanlış evler kurdular; bu evlerde yetki sahibi insanlar "patronluk" taslayıp, "kutsal" oldular; diğerleri ise toplantılara fiziken katılıp, bunun ismine "tapınak" ya da "kilise" dediler. Bizler de Tanrı'nın Evi nasıl inşa edilir bilemiyorduk, ama bunu büyük bir dikkatle öğrenmemiz gerekiyor. İyice incelerseniz Kutsal Kitap'ta yaşamınızı yenileyecek ve Gerçek Kilise'nin aklınızdaki tanımını değiştirecek çok özel gerçekleri bulabilirsiniz.

Tanrı bizim hep birlikte daha da güçlü olmamızı istediği için Evi'nin inşasında bize rol veriyor. O'nun Evi sayesinde cehennem kapıları bizler için kapanacak, birbirimizle ilişkilerimiz, vücudumuz, aklımız ve ruhumuz iyileşecek, güçlü ve erdemli olabileceğiz. Böylece İsa Mesih'in Müjdesi daha da güçlenerek yayılacak.

Bunları yapabilecek cesaretiniz var mı? Bütün bunları okuduktan sonra Tanrı'nın Sözü'ne sadık kalabilecek misiniz? Ne pahasına olursa olsun yaşamınızı değiştirebilecek misiniz? Eğer bütün bunlar için cesaretiniz varsa, lütfen okumaya devam edin.

İSA MESİH: *Tek Önder*

İsa'nın Önderliği

Bütün Halkına

Yanlış inançlar yıllar boyunca insanlara onarılmaz zararlar verirken, sadece birkaç kişiye bazı konularda kazanç sağladı. Bazı “liderler” zengin, ünlü ve güçlü olmak adına diğer insanları ezdiler. Ve bugün dünyanın neresine giderseniz gidin, her yerde insanlara örnek olarak işaret edilen – onların nezdinde – “kahramanlaştırılmış” Hristiyanların karşısında bazı “kötü” Hristiyanlar olduğunu göreceksiniz. Bu çok yanlış bir düşüncedir. İsa Mesih Matta 23. bölümde öğrencilerine şunları söylemiştir: **“Kimse sizi ‘Rabbî’ diye çağırmasın. Çünkü sizin bir tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz. Yeryüzünde kimseye ‘Baba’ demeyin. Çünkü bir tek Babanız var, O da Göksel Baba’dır. Kimse sizi ‘önder’ diye çağırmasın. Çünkü bir tek önderiniz var, O da Mesih’tir.”** Gerçek Hristiyanlıkta İsa Mesih dışında “kahraman” yoktur. İsa Mesih’in ve Kutsal Ruh’un egemen ve yanında olduğu insanlar haricinde kararları, parayı ve insanları kontrol eden resmi bir patron olması da kesinlikle doğru bir şey değildir.

Efesliler Mektubu’nun dördüncü bölümünde yazılana göre İsa Mesih kendi armağanlarını bütün öğrencilerine ve izleyicilerine

biraktı. Aralarından bir kişiyi seçip ona armağanlarının hepsini devretmedi. Kutsal Ruh'un kendisi de kocaman bir hediyedir; ama gerçek bir Hristiyan'ın – yaşamını gerçekten İsa Mesih'e adayan birinin – Kutsal Ruh sayesinde çok özel bir armağanı daha olur.

Bu armağanınızın İsa Mesih'ten geldiğini hatırlayın. Kutsal Kitap'ta sıralanan bir sürü armağan vardır. Mesela, merhamet armağanı – bu armağan İsa Mesih'in bazı insanlara bahsettiği kendinden bir parçadır, olağanüstü bir yetenektir. Hepimizin merhametli olması gerekir; ama Kutsal Ruh'un verdiği doğaüstü merhamet armağanı bilinen bir armağandır. Bütün yetki ve yargı İsa Mesih'e ait olduğu için ve bütün armağanların İsa Mesih'in bir parçası olmasından dolayı, bizim de bize verilen bu olağanüstü hediyeleri mutlulukla karşılamamız gerekir.

Ayrıca Tanrı'nın bütün halkında önderlik armağanı vardır. Kutsal Kitap'ta bizim için Kahinler topluluğu denir; dikkat edin – Kahinlerin de katıldığı bir topluluk değil, Kahinler topluluğu. Levililer gibi ayrı bir grup Yeni Anlaşma'da yoktur, artık herkes birbirinin Kahini olmalıdır. Tanrı'nın istediği hep aynı tek bir bilge adamın vaazlar verip durması değil. İsa Mesih armağanlarını bütün halkına paylaştırıp kutsal insanların toplandığı bir Egemenlik oluşturmuştur. Hepimize kendinden ayrı bir parça verip genç ya da yaşlı olsak da değişmemizi sağlamıştır. Bu yüzden hep birlikte yaşamalıyız, çünkü hepimizin İsa'nın bütün armağanlarına ihtiyacı var! İsa Mesih'in bütün her şeyi, yüzlerce armağanı, Aile'sine pay edildiği için hepimizin kardeşler arasında kardeşçe yaşaması gerekir. Tek bir kişinin hükümdarlığı diye bir şey yok; olamaz da. Hep birlikte birbirimiz için varız ve unutmayın hepimiz O'nun Kahinleri olarak birbirimizi kollamalıyız (İbraniler 3:12-13).

Yalnızca bir kişinin "Tanrı'nın adamı" ünvanını taşıması ve herkesin onu izlemesi gibi saçma bir şey hiç de olası değil. 1800 yıldan fazla bir süre boyunca insanlar önderliği tek armağan zannettikleri için bir sürü yanlış yapıldı. Fakat unutilan önemli bir nokta, önderlik edebilmenin İsa Mesih'in bize bahsettiği armağanlardan sadece bir tanesi olduğudur. Tanrı'nın Evi'ni yanlış inşa edersek hepimiz kaybederiz. Eğer aramızdan bir kişi öne çıkıp tek konuşan kişi

olursa kimse diğerlerinin armağanlarından hiçbir şey alamaz. Sadece o önde olan kişinin armağanlarından yararlanabiliriz – ki bu çok yetersiz kalır. Hepimiz Tanrı'nın yüceliğine tanıklık etmeyi ve yaşamlarımızın değişmesini istediğimiz için İsa Mesih'e çok ihtiyaç duyarız. Ve unutmamalıyız ki hepimiz İsa Mesih'ten bir parça taşıyoruz ve yaşamımızda bütün parçalarına ihtiyacımız var. Tanrı bütün bu hediyeleri birbirimizle kardeşçe paylaşalım diye bize verdi. Bu yüzden İsa'nın sadece bir özelliği ile yetinip kendi başımıza kalmamalıyız.

Şimdi daha önce neden cesarettten bahsettiğimizi anlayabiliyor musunuz? Çünkü bütün yaşamımız değişmek zorunda. Şu zamana kadar yaşadığınız gibi yaşamınıza devam edemezsiniz. Kendi armağanlarınızı kullanmaya ve başkalarınınkinden fayda görmeye başlamanın vakti geldi. Tam da şu an, sadık olmaya ve de cesaretinizi toplamaya karar vermeniz gerekiyor. Eğer olduğunuz yerde oturmaya devam edecekseniz, armağanlarınız gittikçe küçülerek yok olacaktır. Güven duyulan ve armağanlar sunulan kişi bu inancı boşa çıkarmamalıdır. Elindeki bir talantı gömen köleye neler olduğunu hatırlıyor musunuz? İsa'nın anlattığı hikâyeyi hatırlayın: "Kötü ve tembel köle!" İsa da bize yapmamız gerekenleri yapmazsak böyle diyecektir. Eğer armağanlarımızı yani yeteneklerimizi kullanmazsak bizler de birer "kötü ve tembel köle" oluruz.

Peki ya birileri tarafından yatağa bağlanmış bir sporcuysanız? Bir şampiyon bile olsanız, yatağa uzun süre bağlı kalırsanız kaslarınız zayıflar ve sonunda ölürsünüz. Yapabileceğiniz bir sürü şeyi, bu şekilde yatağa bağlı yaşayarak yapamamış olursunuz. İnsanoğlunun Tanrı'nın isteğine rağmen neler yaptığının farkında mısınız? 1800 yılı aşkın süre boyunca Tanrı'nın evi diye inşa edilen şeylerde Tanrı'nın halkından insanlar aynı örnek verdiğimiz gibi yataklara bağlandılar ve ayağa kalkıp koşamadıklarından dolayı da yapmak için doğdukları görevleri yerine getiremediler. Çünkü insanlar Tanrı'nın Evi'ni yanlış biçimlerde oluşturmuşlardı, Tanrı'nın sözü'nü dikkate almamışlardı. Eğer kiliseyi bir kişiyi yücelten ve diğerlerinin armağanlarını pek dikkate almayan bir şekilde oluşturmuşsak gerçekten suçumuz çok büyüktür; çünkü böyle

yaparak sadece kendimizi değil, başkalarını da kullanılmayan armağanlardan yoksun bırakmışızdır.

Bu suçun sebebi insanların kötü olması değil, bazı şeyleri yanlış yapmalarındır. Bu yanlışlar da genellikle Tanrı'nın Tasarısı'na uygun bir şekilde Tanrı'nın Evi'ni yapmayı bilmeyişimizden kaynaklanır. O kadar zaman boyunca Hristiyan dünyası kendi kimliği üzerine çok soru sordu: Hristiyan kimdir, kim önderlik yapmalıdır, gündelik yaşam nasıl olmalıdır, toplantılarda neler yapılmalıdır, gibi... Şimdi de Babamız bu soruları sizin yaşamınıza yöneltiyor. Geçmişte de olduğu gibi, her ne kadar reddedilse de, Tanrı'nın Gerçekleri insanı özgür kılar. Tanrı yaşamınızı ve etrafınızda olanları mucizevî bir şekilde değiştirecek. Bunlar çok önemli, değerli ve güçlü gerçekler. Tanrı'nın bize olan güvenini boşa çıkarmamalıyız; bu yüzden yaşamımızda daha önceleri inkâr ettiğimiz ve itaat etmediğimiz Gerçeği artık yaşamımıza almak için önce cesaretimizi toplamalıyız. Siz O'na ait ederek yaşamaya başladığınız andan itibaren İsa Mesih sizin Çobanız, Önderiniz ve koruyucunuz olacaktır.

İsa'nın Önderliği

Samuel ile Saul

Elbette İsa Mesih'in bedeniyle sağladığı armağanların ve de önderliğin sayısız çeşidi vardır (Efesliler 4; Romalılar 12; 1.Korintliler 12; 1.Timoteyus 3; Titus 1). Efesliler dördüncü bölümde sadece İsa Mesih ile olan olgun ve derin ilişkiden bahsedilirken, bir yandan da bu tarz bir ilişkiye ulaşabilmenin yolları anlatılıyor:

“Kendisi bazılarını elçi, bazılarını peygamber, bazılarını müjdeci ve bazılarını önder ve öğretmen olmak üzere atadı. Öyle ki kutsallar, hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek için donatılsın. Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı'nın Oğlunu tanımada birliğe, yetkinliğe ve Mesih'in doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz. Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki hünerleriyle, her öğretinin yeliyle çalkalanan ve öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayacağız.” (Efesliler 4:11-16)

Bu değerli önderlik armağanları (elçilik, peygamberlik, müjdecilik, önderlik ve öğretmenlik) olmasaydı, kendini kaybetmiş bir şekilde sürüklenmeye devam ediyor olacaktık ve birlik olmanın keyfini hiç bilemeyecektik. Bilinen kiliselerde olan şey bu gerçekten çok farklı; resmi ve idari makamlar aslında Tanrı'nın işi değildir. İsa Mesih'in kendisi ünvanları yasaklamıştır. Sırf bu durum bile Tanrı ile insanoğlunun gözlerinden önderlik yapmanın getirdiği gerçekliğin ve gücün nasıl farklı şekillerde anlaşıldığına dair iyi bir örnek.

Bugün dünyanın her yerinde Kilise'nin önderliği konusunda muazzam yanlışlar yapılmaktadır. Neredeyse her yerde, Kutsal Kitap seminerlerine veya okuluna katılmış biri ya da iyi bir iş adamı veya konuşmacı önderlik yapıp “pastör” olur. Ama bu Tanrı'nın istediği bir şey değil. Tanrı kimin okuyabildiği, ne kadar bildiği, nasıl konuşabildiği, ne kadar iş tecrübesi ya da parası olduğu, görünüşü ya da eğitimi ile ilgilenmez.

Size iki tür önder örneği verelim. Birincisi Tanrı ile olan bağı sayesinde gönülden önderlik yaparken, diğeri bir ünvana sahip, resmi olarak “önderlik” yapan pozisyona sahip kişi olsun. İsa Mesih, konum olarak aramızda bir liderin olmayacağını söylemiştir. Kilisenin asıl liderleri Tanrı'ya O GÜN İÇİN en yakın yürüyenlerdir. Eğer bir kardeşimiz Tanrı'ya çok yakın değilse onu önder olarak görmek yanlış olur. Öte yandan geçen hafta Tanrı'ya çok da yakın olmayan biri yaşamındaki günahlardan tövbe ettikten sonra Tanrı'yı daha iyi duymaya başladıysa, artık bir önder olabilmek için önceki haftakinden çok daha fazla özelliğe sahiptir. “Lider olabilme” yetkinliği Tanrı ile yakın bir ilişki sahibi olmakla edinilir, herhangi bir ünvanla bunu kazanamazsınız. Dünyada ve Cennet'te bütün yetki İsa Mesih'e aittir. Bizler de O'nu duyabildiğimiz kadar yetki sahibi olabiliriz. İsa Mesih'i tanımayan ve O'na itaat etmeyen birisi ancak bulunduğu konumu işgal eden bir kukla olabilir.

Kutsal Kitap'ta tam da bu konu ile ilgili iki lider örneği vardır. Samuel ve Saul'un her ikisi de Tanrı'nın halkının, İsrail'in liderleriydiler. Samuel Tanrı'yı iyi tanıdığı için bir Tanrı adamı olarak ulus üzerinde etkiliydi. Samuel İsrail'in kralı olmak için bir sürü özelliğe sahip olmasına rağmen kendisi bir kral değildi, kral Saul'du. O dönemde

İsrail tek bir adamın egemen “kral” olup etrafında halkı toplamasını istiyordu. Bazı yönlerden bu önderlikler benzer gözükse de şunu unutmayın, Samuel’in insanlar üzerinde yetkili olmasını sağlayacak bir ünvanı yoktu. Samuel Tanrı ile olan ilişkisiyle, Saul ise insanlar arasındaki ünvanı ile insanlara önderlik yapıyordu. Samuel sadece Tanrı’nın bir adamıydı ve sırf bu yüzden bir kral gibi saygı görmesine rağmen, herhangi bir ofisi, sekreteri ya da maaşı yoktu. Bir kral ya da pastör değildi, sadece Tanrı’yı bütün yüreğiyle seviyordu ve O’nu duyabildiği için de insanları etkileyebiliyordu. Eğer bir kişi Tanrı’yı duyabiliyorsa, Tanrı’nın insanlarına O’nu bulmaları için yardım eder. Gerçek bir Tanrı adamının ünvanı yoktur; insanlar üzerinde etkisi vardır. Eyüp 29. bölümde İblis’in nefret ve korku duyduğu, ama Tanrı ve insanlar tarafından saygı gören bir adamın tanımı yapılıyor. Böyle bir adamın bir ofise, ünvana ya da maaşa ihtiyacı yoktur; İsa Mesih’e benzeyenin dünyasal “güç”e ihtiyacı olmaz.

Öte yandan, ihtiyar heyeti ve yardımcı pastorlerle ilgili Kutsal Kitap’ta neler dendiğini tekrar gözden geçirelim. Öncelikle bu görevler için istenilen özellikler herkeste var olan özellikler değildir (1.Timoteyus 3; Titus 1). Kutsal Kitap’ta belirtilen özelliklerin hepsine birden uymayan hiçbir kimse çoban/önder/denetçi/ihtiyar heyeti üyesi /yardımcı pastor ya da hizmetkâr sayılmamalıdır. Ayrıca ihtiyar heyeti üyeleri asla oylarla seçilmez, topluluk tarafından yaşından dolayı – özellikle de iman hayatının başlarındaysa – bu göreve atanmaz. Bu görevleri üstlenecek kişilerin, bunun için hazır oldukları konusunda kendilerini kanıtlamaları ve Tanrı’nın Ailesi içinde zaten bir çoban, öğretmen ve baba rolü edinmiş olmaları gerekir (1. Yuhanna 2:13). Pavlus yeni İnanlı bir grubu kendi başına, onlara hiç denetçi atmadan bırakır ve yönetim görevini, o yere geri döndüğünde kim kendiliğinden sevgiyle, olgunlukla ve armağanlarıyla o sürünün çobanlığını üstlenmişse ona verirdi. Yeruşalim’de kilisenin muhtemelen ilk on yılında herhangi bir ihtiyar heyeti yoktu. Kutsal Kitap’ta ihtiyarlar/çobanlar/denetçiler ve yardımcıları ile hizmetkârlar bugün dünya genelinde olduğu gibi bir “kurumsal kilise kimliği ve ofisi”ne sahip değillerdi.

Bir örnek verecek olursak; mesela tahta ile eşyalar yapan kişiye marangoz denir. Tahtadan sandalye, masa, kapı gibi şeyler yapan

kişi bir marangozdur. Yaptığı işler o kişinin bir marangoz olduğunun ispatıdır. “Pastör” sözcüğü (her ne kadar Antik Yunanca’dan kötü çevirilmiş bir kelime olsa da) Kutsal Kitap’ta diğer armağanlara sahip Tanrı’nın halkının işlemlerini sağlayan çobanlık armağanını kasteder – patronluk taslayan ya da devamlı konuşan bir unvan sahibini değil. Bir pastör olduğunuzun ispatı ne olabilir? Tanrı’nın halkını ayırım gözetmeksizin sevip onlara gece gündüz yardım etmek! Bunu yapmak için bir ofise ihtiyaç yoktur, sadece Tanrı’nın insanların elinizdeki armağanı kullanarak sevmeniz ve onlara yardım etmeniz yeterlidir. Bir pastörün en büyük kanıtı Tanrı’nın insanların Tanrı’nın Sözü ile beslemesidir, böylece onlar İsa Mesih’e daha da yakın olurlar. Aralarından biri aç ya da sıkıntı da olursa, kuzularından sorumlu bir çoban gibi yüreği sızlar. Onların peşinden koşup onları korumaya çalışır, bu da Tanrı’nın o kişiyi pastör olması için atadığının en büyük kanıtı olur. Bu görev için bir başarı belgesine, sertifikaya ya da Kutsal Kitap okulu diplomasına ihtiyaç yoktur. Aksine bunun için sadece Tanrı’nın İşleri’ni severek yapmak elindeki armağanlarla olağanüstü güzellikte meyveler yetiştirmek gerekir. Bu, bütün armağanlar için geçerlidir; her armağanın ispatı, sonuçta ortaya çıkan o müthiş meyvelerdir.

Bunun tam karşıtı da bütün bu söylediklerimizi doğrular. Bilimde, tıpta ve endüstride ilerleme kaydetmiş olan imansızların, yaşamlarında başardıklarına ve de kendilerine uydurdukları sıfatlara dayanarak ahkâm kesmeleri ve diğerlerine dersler vermeye çalışıp onları eleştirmeye kalkışmaları çok ilginç. Ama daha da ilginç olanı, dini camianın imansızlardan bile daha az dürüst olması. Dine bağlı insanlar genellikle ön yargılı ve kör oluyorlar. Dindar bir adamın yaşamını dikkatlice izlerseniz; eleştiri, yargı, iftira ve benzeri şeylerin o kişinin yaşamının her yönündeki meyvelerine geçtiğini de şaşkınlıkla fark edersiniz. Dünyada sahtekâr mühendisler, doktorlar ya da iş adamları tutuklanıp cezaevine konulur. Ama din oluşumunda, saf ve korku dolu insanları rahatlıkla çeşitli sahtekârlıklar yaparak kandırabiliyorlar. Acı ama gerçek. Ve bütün bunlar devamlı kendini tekrarlayarak imparatorluklarını korumaya devam ediyorlar. Korku, yağcılık, dedikodu, kinaye, iftira ya da duygusal tehditler ile varlıklarını sürdürüyorlar. Ne kadar acıdır ki, İsa Mesih’in kendisi bile bugünkü din camiasında kabul

göremezdi. Ama biz O'ndan öğrendiklerimizle, Kutsal Kitap'ta okuduklarımızla kendi Meyvelerimiz'i aramaya koyulabiliriz; hiçbir programa uymadan, korku aldatmacalarına kanmadan, birilerine para yedirmeden ve kimsenin egosunu şişirmeden.

Ne demek istediğimizi anladınız :)

İsa Mesih'in Önderliği

Toplanılarda

Yaşamımıza katmaya cesaret etmemiz gereken bir başka şey ise Kutsal Kitap'ın 1. Korintliler mektubu 14. bölümünde de anlatıldığı gibi gerçekleşen düzenli buluşmalar olacaktır : **“Kardeşler, sonuç ne? Toplandığınız zaman her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, Tanrısal bir esini, bilinmeyen bir dilde söyleyecek bir sözü ya da bilinmeyen dilden bir çevirisi var. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun.”** Toplantılarımızı bu anlatılan şekilde yaşadığımızda inanlı olmayan kişiler bile yere kapanıp şöyle bağıracaklardır: **“Tanrı sizin aranızda!”**

İsa Mesih'in dışında başka bir patron yoktur. **“Kimse sizi 'Rabbi' diye çağırmasın. Çünkü sizin bir tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz.”** İsa Mesih hepimizin içindedir ve hepimize eşit bir şekilde davranmaktadır. Tabii ki aramızda farklılıklar olacaktır, bazılarımız diğerlerinden daha olgun olabilir ya da bazı armağanlar topluluk içinde daha çok göz önünde olabilir. Ama gene de bütün bu hediyeler bir fırsattır. İsa Mesih'in bazen merhametine, bazen öğretisine, bazen ezgilerine, bazen de sorunları çözümlemesine ihtiyaç duyarız; ama sonuçta ihtiyaç duyduğumuz her şey İsa'da vardır. Toplantıların gerçek yapısını daha da iyi anlamak için 1. Korintliler 14:26-40'ı okumanızı tavsiye ediyoruz.

Sonuçta bir araya gelmemizin sebebi birbirimizi “sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi” düşündürmektir (İbraniler 10:24). Toplandığımız zaman, birbirimize nasıl yardımcı olacağımızı düşünmüş olmalı ve de Tanrı'nın Sözü'nü ve Sevgisi'ni paylaşma sorumluluğuna sahip olmalıyız. Hiç bir “insan”dan, “kendiliğinden”

bir şeyler yapması beklenemez – Tanrı'yı tüm yüreğinle dinleyip O'na uymanın dışında.

Eğer bir kardeş İsa Mesih'in öğretisini paylaşırsa, başka bir kardeşe bir esin gelirse, konuşan susmalı ve diğerine gelen esini dinlemelidir. 1. Korintliler 14. bölümde de işleyişin böyle olması gerektiği anlatılıyor. Elbette ki bu söylediğimiz, “en birinci olmayı seven”, yönetmekten haz alan, güya “en ruhani” gözüken ve kutsalların parasını alanlar arasında pek de popüler bir uygulama değildir. Bizler bugün bile geçmişimizden bir sürü geleneği devam ettirmekteyiz. “Papaz”, “pastor” ya da CEO'muz, “kendilerinden daha aşağıda olan” ve izleyen konumunda oturan bayağı halka konuşma yaparken, bunun tam olarak İsa Mesih'in nefret ettiği durum olduğunu akıllarına getirmiyor bile. Ama görmezden geldikleri nokta şu ki: Tanrı, O'nun adı ve bizim iyiliğimiz için, bütün bunların değişmesi gerektiğini bize çoktan bildirmişti.

Pratik bir yaklaşımla size şunu önerebiliriz, eğer kendi armağanlarınızı yüceltmek ve insanlığın hizmetine sunmak istiyorsanız, o zaman Tanrı'nın bütün Çocukları'nın armağanlarını ortaya çıkarın ve sonrasında birlik olarak bir sürü şeyi değiştirin. İlk duyduğunuzda size saçma gelebilir; ama değişmesi gereken şeylerden bir tanesi de toplantılarımızda nasıl oturduğumuzdur. İsa Mesih aramızdayken etrafında bir çember oluşturdular. **“... etrafına, çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: «İşte annem, işte kardeşlerim!»** (Markos 3:34). Çevresini sarmalayan bir çember! Sonsuz armağanları olan birinin etrafında bir çember oluşturmak çok doğal değil mi? Şimdilik size önemsiz gibi gözükse de, aslında hiç de önemsiz bir konu değil.

Herkes öne doğru bakarak oturduğunda herkesin dikkati bir kişiye toplanır. Bu şekilde eşit olanlar arasında eşit olmamış oluruz. Oturduğumuz sandalyeleri İsa'nın etrafında bir çember oluşturmak yerine düzgün bir şekilde sıralayarak dizdiğimizde bütün dikkati bir kişi üzerine yöneltmiş oluruz. Geride kalan herkes dinleyici konumunda otururken bütün ilgi tek bir kişiye yöneltilir. Bunun büyük bir yanlış olmasının sebebi, hepimizin değişik armağanlara,

kullanılmaz; Sesi duyulmaz olur. Verilen vaazın “iyi ve Kutsal Kitap’a uygun”, çalınan müziğin “teşvik edici” olması hiçbir şey değiştirmez. Din adamlarının kontrol ettiği, katılıma dayalı bir din Tanrı’dan ya da Tanrı’ya yönelik değildir; O, Kilisesi’nin önderinin kendisi olmasını ister (1. Korintliler 12, Elçilerin İşleri 2:42-47, İbraniler 3:12-14).

Peki ya bütün armağanlar aynı değerdeyse? Belki de o çemberde oturanlardan birinin daha iyi bir çobanlık armağanı vardır. Bir köşede öğretmenlik armağanı olan biri otururken, bir başka köşede merhamet armağanı olan birisi vardır. Bir başka tarafta yardım armağanı olan birisi, belki de diğer bir tarafta da peygamberlik armağanı olan birisi oturmaktadır. Bütün armağanların değeri aynıdır, çünkü hepsi İsa Mesih’ten gelir!

Daha önce de dediğimiz gibi Elçi Pavlus 1.Korintliler 14. bölümde “bütün bir kilisenin” birlikte olduğu bir zamandan bahsediyor. İnanlıların 12. bölümde bahsedildiği gibi Tanrı’nın Hükümdarlığı’nda Tanrı Adamları olarak beraberce yaşamaları gerektiğini belirtiyor. Ayrıca bütün İnanlılar Kilise olarak birlik içinde toplandıklarında, İsa Mesih’e ve O’nun Önderliği’ne daha da kolay yaklaşabilirler. Böyle bir kilisede, adeta bir gösteri gibi önceden hazırlanan ve prova edilen ilahileri söyleyecek ve paylaşımları yapacaktır. Öyleki birileri tarafından atanmış ya da kendiliğinden o topluluğa hükmeden kişiler yoktur. Yeni Antlaşma’da Kahinler Topluluğu olarak İsa Mesih’in önderliğinde nasıl bir toplantı yapılması gerektiği SADECE “*Toplantıda oturanlardan birine Tanrı’dan bir esin gelirse, konuşmakta olan sussun*” modeliyle açıklanabilir. İsa Mesih’in bedeninden Kilise’ye aktarılmış bütün armağanlar herhangi bir zamanda işlerlik kazanabilir. Bunu hiç kimse bilip kontrol edemez.

Bir Gerçek Kilise’de İsa Mesih sevilen ve beğenilen tarihi bir figür değil; Yaşayan Tanrı’dır. O’nunla yaşayan, dünyada ve İnanlılar arasında O’nu temsil edenler, kendi armağanlarından başkalarının da yararlanması gerektiğini bilir. Hepimiz armağanlarımızı “Bedenin oluşturulup geliştirilmesi” için sunabilmeliyiz. Ve ancak böyle bir ortam oluşturabildiğimizde, İsa Mesih kendi Kilisesi’ne egemen, Yaşayan bir Önder olabilir.

Yaşayan Tanrı’ya yürekten bağlı herkes, her an için o günün şartlarına göre yer değiştirebilmeye ve O’nun tarafından kullanılabilmeye hazır olmalıdır. Sadece göreve hazır olarak bile “Mesih’in Bedeni” içinde yer alabiliriz. Bu şekilde “buluşmalarımız” da İsa Mesih ile dolu olan gündelik yaşamımızın coşkusunu taşır. İsa Mesih, kendi YETENEKLERİNİ, kendi HALKI aracılığıyla kullanmak ister ve bu yüzden bahsettiğimiz toplantıların gerçekleştiği “evler” daha da önem kazanır. İnsanlar iktidarda kalabilmek için Tanrı’nın gerçeklerini gizleyip, işlerine gelecek şekilde O’nun isteklerini taklit etmeye çalışabilirler; ama siz bunlara asla kanmamalısınız. İsa Mesih armağanlarıyla kendi ulusunda yaşar ve biz bedenini oluştururken kendisi de bizim başımız olur.

Yukarıda bahsetmeye çalıştığımız şey, çocukça bir denemeyle, deneyimsizlerin rahatça ve sırayla konuştuğu ve cehaletimizi

ortaya döktüğümüz bir etkinlik değildir. Rab'bin Kilisesi elbette ki bir demokrasi yönetimi değil. Rab'bin Kilisesi'nde bizler değil, armağanlarıyla, seçimleriyle ve gerçekleştirdikleriyle Rab egemendir. Bu yüzden karşımıza hiç beklemediğimiz şeyler de çıkabilir, ama anlatmaya çalıştığımız şey “zorunlu doğaçlama” da değildir.

Yapmamız gereken tek şey Yaşayan Tanrı'ya duyarsız kalmamak ve sadece O'na güvenmek. İbraniler 10. bölüm 24. ve 25. ayetleri unutmayalım. Kutsallar olarak hep birlikteyken birbirimize olan teşvikimizin ne kadar etkili olduğunu hep hatırlayalım. 1. Korintliler 14. ayette açıkça “herkesin” yüreklerinden çıkarıp ortaya söyleyebilecek bir sözü olduğu belirtiliyor. Kutsallar bir araya geldiğinde ve her şey yerinde ve zamanında söylendiğinde herkes, söylenenlere uyum sağlayabilir. Hazırlıklı olmak İYİ bir şeydir, ama eğer İsa Mesih Başımız ise, neyi ne zaman kimin nasıl söyleyeceği konusunda esnek olmak şarttır. Kutsalları olarak toplandığımızda esnek olmayı bilmeliyiz; ama bu zorunlu doğaçlamayı gerektirmez. Eğer yaşamımızda bazı şeyler için hazırlanabiliyorsak, İsa Mesih'in bizim ne yapmamızı istediğini fark etmeye çalışmak ve bunun için diğer İnanlılar ile birlikte hazırlanmak, herhangi başka bir etkinlikte bulunmaktan çok daha yararlı olur. Kısacası Tanrı'nın asıl isteği doğaçlamamız ya da bir ders hazırlamamız değil, yaşadıklarımızın içimizden taşması ve bunu paylaşmamızdır. İçimizden taşanları da not alabilir ve sonra paylaşabiliriz. Ama konu “bir paylaşım hazırlamak” ise – hele ki bu bizden bekleniyorsa – tamamen farklı bir şeydir. Bunu yaşamda karşımıza çıkan olaylardan etkilenip esin alarak “yaşamlarımızı hazırladığımız” gibi “Rab'bin bizde gerçekleştirdiklerini” anlatmak üzere yaparız. Bu yüzden bir kişinin herkesle paylaşmak istediği belirli bir mesele üzerine toplanılmasında, konunun, bunun zamanlaması ve anlatım tarzı üzerine esnek olunduğu sürece hiçbir sakınca yoktur – yine de İsa Mesih'in sizi şaşırtabileceğini aklınızdan çıkarmayın.

1. Korintliler 14. bölümde yazılanlara göre Rab, O'na ve O'nun yollarına sadık olduğumuz müddetçe bize özgürlüğümüzü vaat ediyor. Ama aynı bölümde Elçi Pavlus inanlıları olası çıkarıcı ve hırslarına tutsak insanlara karşı da uyarıyor. Aynı bölümün, Tanrı'nın kendi Çocukları'nın somut olarak gündelik yaşamlarında

bile birlik içinde el ele yaşamalarını istediğini anlatan kendinden önceki dört bölümü kapsadığını (10-13) da unutmayın. “*Toplantıda oturanlardan birine Tanrı'dan bir esin gelirse, konuşmakta olan sussun*” Tek bir “kutsal adam”ın üzerine kurulu bir “gösteri” Tanrı'nın isteğine aykırı. Korku, açgözlülük, güç ve hırsların Tanrı'nın halkı'nın Mirası'nı çalmasına izin verilemez. İsa Mesih YAŞIYOR ve armağanları sayesinde bizimle istediği şekilde konuşuyor.

Evet, hizmet ve yardım etmek için “denetçiler” olacaktır. Hatta Elçilerin İşleri kitabının bazı bölümlerinde Elçi Pavlus'un yaptığı gibi Tanrıtanımazların toplum önünde ilan edildiği zamanlar da olacaktır. Gene de bugünün aksine, bu “ifşa edilme” zamanında bile taraflar karşılıklı konuşabiliyordu – bölünemez bir “monolog” söz konusu değildi – tıpkı Truva'da olduğu gibi. Ama Efes ve Atina'daki Tanrıtanımaz olanlar ile “bütün kilisenin bir arada olduğu” zamanlarla karıştırılmamalıdır. (Yine de Tanrı'nın Ailesi bir olduğu sürece Tanrıtanımazlar da var olacaklardır – 1.Korintliler 14.bölüm) Mesih'in Bedeni olarak toplanıp herkesin birbirinin varlığını kutlaması, sokakta imansızları imana çağırmaktan her zaman daha farklı olacaktır. Elçi Pavlus Tanrıtanımazlara İsa Mesih'i anlatıp Rab'bin Sözü'nü Asya iline yaymak için bir “pagan” okulunu kullanmıştır (Elçilerin İşleri 19:8-10). Buradaki tavrı tabii ki Aile arasındaki 1.Korintliler 12-14'te ve Elçilerin İşleri 20'de anlatılan “diyalogtan” elbette ki farklı olacaktır.

İsa Mesih, Kilisesi'ni Cehennem'in Kapıları'na karşı galip gelebilecek şekilde inşa etmek ister. “Bu şekilde herkes BENİM öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.” Demiştir.Tanrı bizden O'nun içinde yaşamayı isteyeceği, birbirine sıkı sıkıya bağlı kişiler olmamızı istiyor. O'nun emrettiği üzere, kardeşler olarak aramızdaki sevgi ve samimiyetle oluşan Yaşam Kalitesi sayesinde Mesih'in Ruhu bizi işlerinde daha da verimli bir şekilde kullanabilir. İsa Mesih bedenlen buradayken söyleceklerini söyledi ve bundan sonra bizler O'nun Ruhu'na insan aklıyla düzenlenmiş planlar, makamlar, ünvanlar, ayinler, gelenekler, toplantılar ve O'na aykırı dünyasal isteklerle ihanet edemeyiz. O, tıpkı bedenlen de yanımızda olduğu zamanlardaki gibi Kendini ifade etmekte ve Yeteneklerini sergilemekte serbesttir. O'nun şu anki ya da gelecekle ilgili düşünceleri ve Atamaları – bütün

bunlar – bizim arzu ve hırslarımızdır. “**Toplantıda oturanlardan birine Tanrı’dan bir esin gelirse, konuşmakta olan sussun**”

İsa Mesih’in Önderliği

Yaşamda

Bütün bunları demişken, gündelik yaşamımızda 1.Korintliler 12. ve 13. bölümde anlatılan o düzeyi yakalayamamışsak anlattıklarımızın hiçbir değeri olmayacağını hatırlatalım. Aslında İsa Mesih’in Kendi Topluluğunun Yaşamı’ndan bahsetmeden, “toplantılardan” bahsetmek pek de doğru değil. Ve aslında insanların, önceden tertip edilmiş kutsal adam şovuna “özgürlükleri” kendi hırsları ve arzuları için kullanan insanlardan kaçış olarak bakmalarının sebebi; dindar kişilerin dünyasal, Tanrı’dan uzak ve benmerkezci bir yaşam sürebilmeleridir. 1.Korintliler 12 ve 13. bölümlerde anlatılan gündelik yaşam kalitesi, 14. bölümde tasvir edilen özgürlüklerin ön koşuludur.

Şu zamana kadar saydığımız birkaç durumu aynı başlık altında toplarsak; Tanrı’nın isteği, Kutsallarının toplantılara izleyiciler yerine kahinler olarak katıldığı, “kardeşler olarak” gündelik yaşamın birlik içinde paylaşıldığı bir topluluktur (Efesliler 3:10; Elçilerin İşleri 2:42- 47; 1. Korintliler 12; İbraniler 3:12-14). Ve her zaman bu konudaki en büyük tehlike, “bu modeli gerçekleştirememek” değil; İsa Mesih’in yaşamımızı istediği Yaşamın Kalitesi’ni sağlayamamaktır. Tanrı’nın istediği şey “bir araya toplanmamız”, “tanıklığımızı aktarmamız” ya da “duygusal ilahiler söylememiz” değil; O’nun Mirası’na sahip çıkmamızdır. O, Adanmış İnsanlar görmek istiyor; “en küçüğünden en büyüğüne” İsa Mesih’in Ruhu ile dolu olan gerçek Hristiyanlar (Luka 9:23-27, 57-62).

Bu, planlanmış olsun ya da olmasın, toplantılarımızda rahat ya da esnek olmakla ya da “Ruh ile yönetilmesi ile” ilgili değildir. Sonuçta ne yapacağımızı tam olarak bilmediğimiz her an, yaptıklarımıza “Ruh’un yönlendirmesi” diyemeyiz. Ama aynı Yannis ve Yambriş gibi sahte inanlılar daha dünyasal bir bakış açısıyla bunu biraz daha gerçeğe yakın bir ihtimal olarak göreceklerdir.

Mezheplere dağılmış bir dini toparlamaya çalışmakla İsa Mesih’in gerçekliğini yaşamak arasındaki fark gerçekten çok şaşırtıcı. Birazcık yaratıcılık kullanarak “toplantıları” ve “genel yapıyı” değiştirmek, Tanrı’nın bugün bizim karşımıza çıkardığı fırsatların yanında pek de önemli değil. Tanrı bizi, “yeni ve geliştirilmiş” bir yapıya değil; Biricik Atanan ile Yaşam Ağacı’nın meyvelerinden beraberce yiyeceğimiz bir ilişkiyi oluşturmaya çağırıyor. Elbetteki bu çağrıya cevap verdiğimizde “bir araya gelmelerimiz” değişecektir, ama bu sonuç amacımız olmamalı. Eğer bizler de Tanrı ile aynı şeyleri istiyorsak, yapmayı arzuladığımız yegâne şey İsa Mesih’e Yaşayan Egemen Kral olarak ikamet etmesine engel olmayacak bir Ev hazırlamak olacaktır. İşte bu Yeni Yaşamımız olacaktır; Tahrip edilemez ve Sonsuz bir doğaya sahip Gücün, Gerçeği, Sevginin ve Yaşamın görülmemiş Ülkesinin gerçeğinde doğaüstü ve Kutsal bir Yaşam. İsa Mesih bu zenginliklerle dolu yaşam armağanını bambaşka bir boyuttan getirmiştir; insan gözü ve dünyasal ışığıyla görülemeyen bir evrenden.

Mesih’teki yaşamımız “nasıl toplanacağımız” sorusuyla ilgili değildir. İsa Mesih’in Meleklerin Müjdeleri ile beraberinde getirdikleri bu kadar sığ olamaz. İsa Mesih bedenini insanların sadece haftada bir kez katıldığı toplantılar için mi kurban etti? Tabii ki HAYIR! İsa Mesih dünyaya toplanmanın yeni yollarını, bir kilise kurmayı ya da bir hareket başlatmayı öğretmek için gelmedi; bunu düşünmek bile Rab’bin, Kendi Kilisesi ile yapmayı amaçladıklarına hakarettir (Efesliler 3:10). O, herkesin gözleri önünde düşmanı yok edip, aşağılarken, var olan bütün yaşamları Oğul’un karakterine, erdemine, gücüne ve yaşamına dönüştürmeyi istiyor. Sadece Kurtuluş’a değil, Zafer’e de bir sürü yeni kurtulanları getiriyor. Cehennemin Kapıları’nın asla galip gelemeyeceği Kendi KİLİSESİ’ni kuruyor. Bizler de İsa Mesih’in Merhameti ve Gücü ile çocuklarımızı, ailemizi ve komşularımızı Şeytan’ın ayartmalarından ve esaretinden kurtarıyoruz. Yaşamlarımız tamamen değişiyor ve bizler şimdi O’nun yanında yaşamak için yepyeni bir ülkeye yerleşiyoruz; solumak için yeni bir havanın, görmek için yeni gözlerin, duymak için yeni kulakların, sevmek ve hissetmek için yeni bir yüreğin verildiği yepyeni bir ülke burası.

Bütün bunların cesaret, sadakat ve inanç gerektirdiğini artık görebiliyor musunuz? Bütün bunlara inanarak yaşamınızın baştan sonra değişeceğini fark edebildiniz mi? Artık yatağa bağlı yaşamak zorunda değilsiniz. Bizler Kahinler Topluluğuyuz ve gelişmemizin yüzde doksanı birlik olarak yaşamamızdan gelir. Bu demek oluyor ki, artık kendi evinizden çıkıp yanınızda onlar için yemek, su ya da giyecek bir şeyi götürerek başkalarının evine gitmeye başlamanız gerekiyor. Yani artık onların bir çocuğa öfkelendiklerini gördüğünüzde onları kenara çekip, neler olduğunu sorup konuşmanız gerekiyor. Eğer içlerinde yersiz bir gurur görürseniz, onlara samimiyetle bu gururdan vazgeçmelerini öğütlemelisiniz. Bencillik yapan bir kardeşinize, bunu yapmamasını söylemek zorundasınız. Artık Tanrı'nın buyruğuyla birbirimizin yaşamlarının tam ortasında yerimiz olduğunu ve birbirimizin kahinleri olarak birbirimizin yanlışlarından hepimizin sorumlu olduğumuzu unutmayın.

İbraniler 3:12-14: “Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. «Gün bugündür» denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatmasıyla nasırlaşmasın. Başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürürsek Mesih'e ortak olmuş oluruz.”

Yüce Tanrı bize her gün birbirimizi uyarıp, birbirimize yardımcı olmamız gerektiğini söylüyor. Kutsal Ruh “her Pazar” değil; her toplantıda değil; “her gün” diyor. Gerçek düzleminde her bir gün birbirimizin yaşamında etkin olmamızı istiyor. Öte yandan, yaşam tarzı, gurur, bencillik ya da yaşama koşulları yüzünden kendinizi diğerlerinden uzak tutarsanız, Tanrı'nın söylediklerini duymanız zorlaşır ve O'nun hissettiklerini hissetmeniz de neredeyse imkânsızlaşır. Doğru ile yanlış kendi başınıza ayırt edebileceğinizi düşünmeye başlarsınız. Kutsal Kitap'ta da bu açıkça belirtiliyor. Nihayetinde, Tanrı'nın bize bunları anlatmasının sebebi, bizim zarar görmemizi istememesi. Eğer kardeşlerimiz her gün yaşamımızda bize yardımcı olmazlarsa o zaman biz de yanlışlara yönelir ve kendimizi aldatırız. Her gün dua edip, Kutsal Kitap'ı okumamız ya da her günümüzü bir İnanlı olan eşimizle geçirmemiz pek fayda

etmeyebilir. İbraniler 3:12-14'te Tanrı kısaca şunları söylüyor; eğer birbirimizin yaşamlarına dâhil olmazsak her gün sertleşir ve aldanırız. Tanrı'ya ve Kutsal Kitap'a inanıyor musunuz?

Kutsal Kitap'ı kim yazdı? Tanrı! O, bizim birbirimizin yaşamlarına müdahalede bulunmamızı öğütledi; bu yüzden O'na yanlış gelecek bir şey yapmaya kalktığımızda kardeşlerimiz bizim yanımızda olmalı ve bizi bu yanlışları yapmaktan alkoymaya çalışmalıdır. Çünkü her zaman her şeyi berrak ve doğru bir açıyla göremeyebiliriz. **“Birbirinizi her gün yüreklendirin ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatmasıyla nasırlaşmasın.”** Gündelik yaşamımızın çok önemli bir parçası olması gereken bu buyruk, dünyanın her yerinde çiğneniyor. Ama ancak bu şekilde, armağanlarımızı rahatlıkla kullanabilen bir “Tanrı adamı ve Mesih'in elçisi oluruz ve Rab de bizim aracılığımızla işlerini görür.”

Kutsal Kitap'ınızda yazanları yaşamınızda etkinleştirdikten sonraki iki yıl içinde İsa Mesih'e ne kadar yakın olduğunu fark ettiğiniz an çok şaşıracaksınız. “Birbirinizi her gün yüreklendirin.” Birbirinizin çocuklarıyla, aileleriyle ve işleriyle olan ilişkilerine dâhil olun ve birbirinize yardım edin. Tam da şu an, kendinize tanımladığınız o rahatlık alanınızdan çıkıp yukarıda saydıklarımızdan daha önce yapmadıklarınızı yapın. Evet, siz, şimdi! İsa Mesih'in adıyla birbirinizle Tanrı'nın Sözü'nü paylaşın. *Toplandığınız zaman her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, Tanrısal bir esini, bilinmeyen bir dilde söyleyecek bir sözü ya da bilinmeyen dilden bir çevirisi var. Aranızdan birine Tanrı'dan bir esin gelirse, konuşmakta olan sussun.* Yaşamınızda bunu uygulamaya başladığınız zaman, eskiden inanlı olduğunuzu sandığınız bir sürü kişinin aslında İsa Mesih'i o kadar da çok sevmediklerinin farkına varacaksınız. Tabii sizin zayıf sandığınız bir sürü kişinin de gücü karşısında şaşırıp kalacaksınız. Tanrı'nın yolları ile sahtekârlar açığa çıkarken, zayıflar da güçlenir; Rab'be Övgüler olsun!

Bütün hazineler size emanet edilmiştir, bunları İsa Mesih adına kullanın. Gerçek bir Hristiyan'ın nasıl biri olduğunu sadece İsa Mesih'in sözleriyle tanımlayabilirsiniz. Bu yüzden O'nun

önderliğini iyice anlayabilmemiz gerekir. Her gününüzü birlik olarak, birbirinizi destekleyip, teşvik ederek yaşayın. İsa Mesih'in etrafında toplanıp birbirinize, olgunlaşmanız ve O'nu daha da çok sevmeniz için yardım edin.

Kutsal Kitap'ta yazılan her şey %100 doğrudur. İsa Mesih ile öğrencilerinin nasıl acılar çektiğini ve Tanrı ile olan ilişkilerini ne şekilde geliştirdiğini Kutsal Kitap'ta yazılanlardan öğrenebiliriz ya da aynen onlar gibi gündelik yaşamımızda Tanrı ile yüzleşebiliriz. Bu taraftan baktığınızda biz de yaşayan mektuplar oluyoruz. Ama yine de bütün bu okumalar, tecrübe olmadan bizleri değiştirmek için asla yeterli olamaz. Sonuçta bir kâğıtta okuduğumuz hiçbir şey – ne kadar değerli olursa olsun – hiçbir zaman anında yüreğimizin derinliklerine yerleşemez. Gündelik yaşamımıza O'nu dâhil ettiğimizde İsa Mesih bize hiçbir Kutsal Kitap dersinde bize açıklanamayacak şeyleri öğretir. Gerçeğin direği ve sığınağı Kilisedir ve Yaşam insanların Işığı'dır.

Yaşam, gittiğimiz zaman bazı fikirleri öğrenip bunların sonucunda bir elimize geçen bir listeye körü körüne inanacağımız bir ilkokul değildir. Aksine Tanrı bizleri, bizden önce olan İsa Mesih'e tüm yürekleriyle seven diğer bütün erkekler ve kadınlar gibi kendisinin Oğlu'na benzememiz için çağırırdı. Bunu yapmak için de diğer bütün insanlarla aynı şeyleri düşünmemiz değil, hissetmemiz gerekir. Onlarinkine benzer yollardan geçmemiz gerekir; işte bu şekilde Tanrı'nın Sözü içinde bazen gözümüzde yaşlarla, zayıflıklarımızla, güçsüzlüğümüz ve gücümüzle, sevgimizle; iyi ve kötü günde birbirimize yardım ederek ve gözümüzü tek umudumuz olan İsa Mesih'e dikmiş bir şekilde gezinmeliyiz. Tanrı'nın bize hep yardımcı olacağı ve bir arada kalmamız için bizi destekleyeceği umuduyla adımlarımızı atmalıyız.

Eğer İsa Mesih'i sever ve O'nun da istediği gibi doğru yolu inşa edersek cehennem kapılarını yenilgiye uğratmış oluruz. Günah yerle bir olurken, güçsüzlüklerimiz ve hastalıklarımız iyileşir. Bağışlanırsınız ve iyi huyluluğumuz etrafımızdakileri de tövbe etmeye yöneltir. En harika rüyalarda bile göremeyeceğiniz bir şekilde herkesle olan ilişkileriniz düzeldir. Tanrı'nın iyiliğini yansıtan bir

yıldız gibi evrende parlamaya başlarız. Ve Gelin ile Kilise kendini Damat'ın döndüğü güne hazırlanmaya koyulur. Amin!

Tanrı'nın Amacı...Şimdi!

Albert Einstein ile ilgili bir belgeselin en başında şöyle bir şey söylenmişti: "Evrane herkesten farklı gözlerle bakabilen bir adam dünyaya çok seyrek olarak gelir ve o adam, yaşadığı evreni tamamıyla değiştirir." Sizler de evreni herkesin gördüğü gözlerle değil, Ruhsal bir göz ile görün. İbraniler 11. bölümde bahsedilen insanlardan biri olmayı amaçlayın. Onlar mimarı ve yapıcısı Tanrı olan bir Şehir'in tanıkları oldukları için daha başka bir şey ile tatmin olamazlardı; bu yüzden eski şehirlerine dönmeyi istemediler. Kutsal Plan'ın oluşmasına daha zaman olduğunu gördüler; ama her şeye rağmen bu planı kendi elleriyle gerçekleştiremeyecek olsalar da, Tanrı'nın onlara vaat ettiği şehre ulaşamayacak olsalar da geri dönmeyi istemediler. **"Bu yüzden Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan ve onların da O'nun Halkı olarak anılmasından utanmadı."**

Şimdi aynı mücadeleyi verme sırası bizde. Etrafınızda olanlara bakın, dünyaya, evrene ve kilisenize bakın ve Tanrı'nın sizi kullanabilmesini gayretle dileyin. Rab'bin sevgisiyle O'nun İstekleri'nin çevrenizde gerçekleştiğini görebilmek için her şeyinizden vazgeçebilecek kadar güçlü olmayı dileyin. Öyle ki; yaşamınızı, ailenizi, işinizi, kısacası her şeyinizi O'nun Planı uğruna feda edebileceğiniz (Mezmurlar 69:8-9). Bu herkesin rahatça kabul edebileceği bir şey değil; ama Romalılar 4. bölümde yazılanı unutmayın: "İbrahim'in soyu, İbrahim'in imanına sahip olanlardır."

Bu nedenle hangi durumda olursanız olun, nerede yaşarsanız yaşayın, Tanrı'nın kabul etmeyeceği hiçbir şeyi siz de kabul etmeyin. Tembellikten, Tanrı'nın Sözü'nü ihmal etmekten, ileriye göremediğinizden, günahın gözünüzü kör etmesinden dolayı kaleleriniz düşmesin. Laodikya'dakilere yakışan tavırlar sergileyen kişilerin sizi tehdit edip sizinle dalga geçmelerine ve sizi kayıtsızlığa itmelerine izin vermeyin.

Belki de size din adamları dışında kimsenin topluluğa önerecek bir şeyi olmadığı öğretildi. Belki de çevrenizde bu kadar bilgi ve erdemli kişi varken sizin düşüncenizin önemli olmadığını düşünüyorsunuz. Bakın, siz kim ya da ne olursanız olun, sizin de insanlara verecek şeyleriniz vardır. Öncelikle eğer siz İsa Mesih'i yaşamınıza çağırıp, yaşamınızın kontrolünü O'na verdiyseniz, günahlarınızın affını istediyseniz, zaten insanlara verecek bir sürü şeyiniz birikmiştir. Tanrı en küçüğünden en büyüğüne herkesin her gün, Kendisi'ne tanık olup, O'nun hükmü altında, O'na paydaşlık ederek yaşamasını ister.

Çok uzun aralıklarla dünyaya yaşadıkları evreni sorgulayan ve yaşadıkları yerlerde etkiler bırakan insanlar gelir. İbraniler 11. bölümde de bunu diyor. Eğer cesaretimizi toplayıp, bunu içtenlikle istersek ve Baş ile birlikte hareket edersek Tanrı'nın bizden istediklerini yerine getirebiliriz. Rab'be güvenirse, bir sürü meyve verebiliriz ve böylece yaşadığımız dünyayı iyiliğe yöneltebilen birisi olabiliriz.

Umarız ki İnanlı topluluğu ile ilgili çok yaygın bir yanlış aklınızda düzeltebilmişizdir. İsa Mesih gelene kadar Pazar günleri kiliseye katılmak zorunda olduğunuz düşüncesi, Tanrı'ya ait değil. Bu yanlış bir din ve Laodikya'da oluşan yapıdır – ki bu O'nu çok üzer.

“Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, inanlılar topluluğu aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümlerlere şimdiki dönemde bildirilsin.” Efesliler 3:10.

İşte Tanrı'nın amaçladığı plan budur; sayısız erdemini Kilise aracılığı ile dünyaya ulaştırmak. Bu amacını da, kurtuluşa ulaşmış birkaç kişiyle ya da haftanın bir günü takım elbiseyle vaazlar dinleyen aciz bir toplulukla değil; yaşam dokusunda birbirine destek olarak sıkıca bağlanmış ve armağanları sayesinde bir bütün oluşturmuş İnanlılar sayesinde gerçekleştirmeyi planlıyor. Bir tek amaç güden sıkı bir uyum içinde tek akıl ve tek yürek olan bir topluluk. Elçilerin İşleri kitabında şahit olduğumuz, kendilerini öğretmeye ve her türden paydaşlığa adanmış elçiler ile gündelik yaşamını birlikte geçiren İnanlı toplulukları gibi olmaya gayret edin. Tanrı'nın Halkı'nın

tek bir organizma gibi birlik içinde yaşadığını ve ancak böylece cehennem kapılarını yenilgiye uğratabildiğini düşünün. “Katılım temelli” bir din Hindular ve Müslümanlar için kabul edilebilir, ama İsa Mesih'in bahsettiği şey bu değil.

Tanrı'nın amacı işte az önce bahsettiğimiz gibi yaşayan Ekklesia (Kilise) ile günahlarını birbirine itiraf eden, birbirinin ayıplarını hoşgören ve birbirini seven insanlardan kendine bir Halk oluşturmaktır. İsa Mesih birbirinize olan sevginiz sayesinde herkes sizlerin kutsallardan olduğunuzu anlayacak derken bunu kastediyordu (Yuhanna 13). Tanrı, Kilisesi sayesinde İblis'i ve onun egemen olduğu yönetimleri ve hükümlerlikleri rezil etmek istiyor. Ve bunun Kutsal Kitap'a göre Sonsuz Egemenliği için ikinci kez geldiği zamanda değil, hemen ŞİMDİ gerçekleşmesini istiyor.

Burada elbette ütopyalar, sosyal aktivizm ya da bir hâkimiyet teorisi üzerine konuşmuyoruz. Bahsettiğimiz şey insanların Krallar Kralı İsa Mesih'inkine benzer bir yaşam sürmeleri gerektiği gerçeği. Mucizevi bir doğumla bir ahırda dünyaya gelmiş olsa da, ödünç alınmış bir eşek sürse de, hatta yaşamında hiçbir şeye sahip olmamış olsa da – bedensel güç, eğitim, politik rütbe ya da fiziki çekicilik –; tam bir halk adamı olarak insanların yüreklerini görüp, onların çarmıhlarını yüklenip peşinden gelmelerini sağladı. Yaşamın ve varlığının ne kadar yüce bir şey olduğunu bildiren ve çevresindekilere insan tutan balıkçılar diyen bir adamdan bahsediyoruz. Ve Onun Evi'nin bir parçası ve yaşayan taşları olabilmekten. Bir zamanlar taştan olan bir yüreğin yerine etten bir yürek edinmekten bahsediyoruz. İşte Tanrı'nın isteği budur.

Nasıralı İsa'yı – “bu dünyadan olmayanın” Kralı'nı – yaşamınıza kabul edin. O'nu, seven, affeden ve yaşamını Baba'ya olan sevgisi için rahatlıkla feda eden Marangozlar Kralı olarak kabul edin.

İsa yaşadığı evreni sorgulayıp değiştirmeyi ve Öğrencileri olarak bizim de O'nun gibi olmamızı istedi. Bu, kutsallığa ve Tanrı'nın amaçları için kendini adamaya doğru bir çağrıdır. Dizlerinizin üzerine çöküp dua edin: Tanrı kendini sizin yüreğinizde ve yaşamınızda gösterecek ve böylece sadece görülen dünyayı değil,

göremediğimiz evreni de güzelleştirme şansımız olsun. **“Öyle ki, Tanrı’nın çok yönlü bilgeliği, inanlılar topluluğu aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümlara şimdiki dönemde bildirilsin.”**

İşte tam şu an, yüzünüzü Tanrı’ya doğru çevirin ve bırakın Kutsal Ruh kor ateşi ile yüreğinizi yaksın! Siz sadece Rab’be yüksek sesle yakarın : “İşte, Sana aitim, kullan beni!”